

Det kunne da godt være, vi også skulle have lidt læsevejledning, når det drejer sig om selve finansloven og ikke kun denne her lov.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jamen jeg skal beklage, at jeg misforstod det, hr. Jes Lunde sagde før. Jeg troede, det var de penge, der var i det her forslag, der var disponeret over. Det kan jeg forstå at det ikke er, så de kritiske bemærkninger, der faldt i den retning, bedes man se bort fra.

Jeg kan hermed forstå, at alle de penge, der er, er til fri disponering, og at de derfor vil indgå i den samlede prioritering, som vi så ikke kender så meget til, og det vil jeg opfordre de pågældende til at sikre sig under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Vi har på et tidspunkt fremsat et beslutningsforslag om oprydning efter fortidens synder, som netop tog sigte på vores giftlossepladser. Og hvor var regeringen henne, hvor var SF henne, hvor var Enhedslisten henne? De stemte imod. Når vi kommer med nogle konkrete initiativer, der peger mod nogle bestemte områder, er man der ikke.

Men kan man lave sådan noget florumvundet noget, så man kan bruge pengene, som man finder for godt undervejs, uden nogen sikkerhed for nogen som helst effekt, så er man med på det, men når man går efter nogle præcise opgaver, er man væk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 208: Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse. (Forrentning af fredningserstatninger).

Af Niels Jørgen Langkilde (KF), Hans Christian Schmidt (V), Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF) m.fl.

(Fremsat 1/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det skal være hævet over enhver tvivl, at det er min klare hensigt, at ejere af ejendomme, der bliver berørt af fredninger, får den erstatning, som de har krav på. Og det tror jeg de gør med de regler, der gælder i dag, for fredningsmyndighederne har i flere tilfælde kompenseret særligt for rådighedsindskrænkninger i perioden, medens fredningssagen verserede.

Det er imidlertid ikke sket ved at fastsætte en tidligere forrentning, men ved at forhøje fredningserstatningen under henvisning til, at sagen har været meget længe.

De gældende regler i naturbeskyttelsesloven om forrentning af fredningserstatninger er helt i overensstemmelse med de øvrige tilsvarende regler inden for dansk ekspropriationsret. Det er et grundlæggende princip, at erstatningskrav for et lidt tab først forrentes fra det tidspunkt, hvor indgrebet besluttes og tabet konstateres og gøres op. Og tabet i anledning af en fredningssag kan først gøres op, når Fredningsnævnet træffer afgørelse om fredningen.

Særligt forrentningsreglerne har været genstand for nøje overvejelser i den naturfredningskommission, som forberedte udarbejdelsen af den reviderede naturfredningslov fra 1969, hvor der første gang blev fastsat regler om forrentning. På den baggrund kan jeg ikke tilslutte mig lovforslaget.

Jeg har tidligere udtrykt en positiv holdning over for De Danske Landboforeningers og Dansk FamilieLandbrugs ønske om at lade fredningserstatninger forrente fra et tidligere tidspunkt end datoen for Fredningsnævnets afgørelse. Men jeg har samtidig givet udtryk for, at der er tale om en meget kompliceret problemstilling, som jeg meget gerne vil klargøre over for udvalget. Jeg vil derfor oversende et notat,